

Nam quidam ex bonorum, facultatumque copia, honestum persequuntur: quapropter & honestiori rei amicitia quadam est. Quocirca manifestum ut hæc distinguenda sint. Nam si morales amici sunt, ad electionem spectandum est, num æquale, vel secus, alteri sit ab altero postulandum: verum si utilitatis mutua gratia conueniunt, & ciuile, quantum quisque commodarit, expenditur. Quod si hic quidem ex more, ille verò ex vtili statuatur, non pulchrum quidem, sed factum necessarium tamen, ut boni id consulamus, similiter & in altero: ut quia moraliter quidem de rebus non iudicat, ac nihil simulat, in amicitia tamen contentus alter in talem amicum elidisse sit. Moralem igitur secundum electionem esse patet, quoniam etsi magnis beneficiis acceptis vel ob facultatum penuriam non rependit, sed quantum potuit præstitit, rectè habet. Atque ita Deus pro facultatum modulo nostrarum sacrificia æstimat: verum ementi, ac mutuo ad usuram danti, nisi amplius isthinc prouenturum pollicear, nõ suffecerit. Vnde multæ accusationes in amicos oriuntur, nisi iustum illud puro iudicio prospiciatur. Difficile enim est, ad vnum quidem exquirere quæ non rectè se iniuicem spectant, velut inter amantes vsu venit. Vbi alius ob conuiuendi voluptatem cõplectitur alium: ille verò ipsum propter utilitatem. Verum quando is amor refrigerat, alio superueniente aliquo fit alius, ac tum inter sese ratiocinantur, velut Python, & Pammenes altercabantur: & in vniuersum quæ præceptoris erga discipulum ratio est. Neque enim scientiam, & facultates, vno aliquo metiri conuenit. Ac velut Prodicus medicus erga mercedem malignè persoluentem: & citharædus & Rex: hic enim ut iucundo, ille verò ut vtili conuersabatur. Et quia persoluerè beneficium oportet, iucundum se ipsum exhibet, & ad hilaritatem prouocat, sic vicissim ille alia promittit. Quo autem pacto hæc diiudicanda sint, etiã hinc manifestum sit. Nam utiquè hoc loco vno quoriam hæc mensuranda sunt, verum non termino, sed ratione: proportio enim mensuranda est, quemadmodum & ciuilibis communicatio solet. Nam quo pacto inter agricolam, furorémque communicatio constabit, nisi ex proportione æquetur opera? Nam qui non eodem respectu ad iniuicè agunt, mensurã habent proportionè: velut si hic quidè sapientiã, alter verò pro sapientiã pecuniã à diuite postulet. Deinde verò quid datum sit, considerandũ erit. Nã si alter ex accuro minori partem

Α ἐκ πειρασίας γδ δάκωσιν οἱ πολλοὶ τὸ κερ-
 λόν. διὸ καὶ τῆ καλλιῶ φιλία. ὡς φαίνοιν
 πὼς διαμετέον ἀπὸ τούτων. εἰ μὲν γδ ἡδονῆ
 φίλοι, εἰς τὴν ποσότητα βλεπῆσθαι εἰς ἴσους
 καὶ ἕδεν ἄλλο ἀξιώτερον διατέρο παρεῖ διατέ-
 ρου. εἰ δὲ ὡς χρεῖσμοι καὶ πολιτικοί, ὡς ἀνέ-
 λιστοτέλει ὁμοιορῶσιν. ἀπὸ δὲ ὁ μὲν φησὶ ὡς δὲ,
 ὁ δὲ εὐκείνος, οὐ κελὸν μὲν ἀντιποιήσασθαι, δέον
 εἶναι καλοῖς λέγειν λόγους. ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι δια-
 Β τέρο. ἀλλ' ἐπιπέδον οὐ διεύροτο ὡς ἡδονῆ,
 δεῖ κρίνειν τιὰ μὲν δὲ ὑποκρινόμενον μὲν δὲ-
 τερον αὐτῷ ἐξ απατεῖν. ὡς δὲ φησὶν αὐτὸν
 τὴν τύχην. ὅτι δὲ ὄρεν ἡ ἡδονῆ καὶ ποσότητα
 σιν, δὴλον ἔπει κἂν εἰ μεγάλα παθῶν μὴ ἀ-
 ποθῶν, ἢ δὲ ἀδωαμίαν, ἀλλ' ὡς ἐδωάτο,
 καλῶς καὶ ὁ θεὸς ἀπέχεσθαι καὶ δωάμην λαμ-
 βαῖαν τῆς θυσίας: ἀλλὰ τῆ πλοῦσσι πούχ
 ἰκνωῶς ἐξεί, ἀπὸ μὴ φήσιν δωάσασθαι πλέον
 C δωάσασθαι, οὐδὲ τῆ δαυείσασθαι πολλὰ ἐγκλή-
 ματα γίνεσθαι ἐν ταῖς φιλίαις, τοῖς μὴ κερ-
 τωσάν καὶ τὸ δίκαιον ἰδέσθαι. ἕρφατον γδ χα-
 λεπὸν μερῆσασθαι ἐν τῆ μὴ κερ-
 τωσάν, ὡς ἐδωάσασθαι, οὐδὲ δωάσασθαι, οὐδὲ
 δὲ συμβαίνει ὅτι τὸ ἐροστικόν, ὁ μὲν γδ δά-
 κωσιν ὡς τὸν ἡδονῆ τὸ συζῆν, ὁ δὲ εὐκείνον
 ἐπίστε ὡς χρεῖσμον. ὅταν δὲ παύσασθαι πῦ ἐ-
 ρφῶν, ἄλλου γινώσκωσιν, ἄλλος γίνεσθαι, καὶ τῆ
 D λογιζόντῳ πῦ πνος, καὶ ὡς Πύδων καὶ Παμ-
 μῶσιν διεφείροτο, καὶ ὅλος διδάσκαλος καὶ
 μαθητής. ὅτις γδ καὶ χρεῖσματα ἐξ ἐνὲ
 μερῆσασθαι καὶ ὡς Περδίκκος ὁ ἰατρὸς ποσὸν
 ὅσο διδόντα μικρὸν τὸν μαθόν, καὶ ὡς ὁ κηδε-
 ρφῶς καὶ ὁ βασιλεύς. ὁ μὲν γδ ὡς ἡδονῆ, ὁ δὲ
 ὡς χρεῖσμον οἰείλει. ὁ δὲ ἐπεί ἐδὲ ὅσο διδόν-
 ναι αὐτὸν, αὐτὸν ὡς ἡδονῆ ἐποίησεν, καὶ ἐφῆ ἄσ-
 E τῶν εὐκείνον ἄσασθαι ὑφῆρῶσθαι, οὗτω καὶ αὐτὸς
 ὑποχρέωσθαι εὐκείνω. ὁ πῶς δὲ φαίνοιν καὶ ἐν-
 ταῦθα πῶς γινώσασθαι. ἐνὲ γδ μερῆσασθαι καὶ
 ἐνταῦθα, ἀλλ' οὐχ ὅρα, ἀλλὰ λόγους. τὸ ἀνά-
 λογον γδ μετρετέον, ἄσασθαι καὶ ἡ πολιτικῶ
 μετρεῖται κοινωνία. πῶς γδ κοινωνίησθαι γα-
 ρφῶσθαι στυτοτύμος, εἰ μὴ τὸ ἀνάλογον ἰσασθῆ-
 σθαι τὰ ἔργα: τῶς δὲ μὴ κερ-
 F τωσάν, τὸ ἀνάλογον μὲν ἔστι εἰ ὡς σφίαν δωάσθαι
 ἐγκλησθαι, ὁ δὲ εὐκείνω ἀγύροιν, τῆ σφίαν
 ποσὸν τὸ πλοῦσσι ἔπει τὸ δδδεν ποσὸν ἐμέτε-
 ρον. εἰ γδ ὁ μὲν πῦ ἐλάπρονος ἡμῶσιν ἰδωκάν,